

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

GIRONA, DIMECRES, 11 DE NOVEMBRE DEL 1936

NUMERO 10.009

FRANQUEIG CONCERTAT

LA JUSTICIA POPULAR A GIRONA

del tot necessari que el poble Girona es capaç perfectament d'obra que s'ha fet, a la nostra ciutat, en el difícil i escabros terreny de la Justícia Popular.

La gloriosa Revolució iniciada amb el 19 de juliol, ha aixecat el difícil jurídic que constituirà l'adquisició més pregona de l'avenir.

La admirable gesta del poble en prendre i prestar cura a l'estructura d'una justícia modèlica, adequada als moments revolucionaris.

L'Autonomista sent golg en registrar aquest fet en les seves pàgines, un dels esdeveniments més allaudadors dels nostres dies.

Girona ha donat la tònica i la pau a tota la Justícia popular d'Espanya.

Ha estat serena, ferma i justa la seva actuació.

Cada dia veiem com l'actitud del Tribunal Popular d'aquí és copiada en forma, procediment i fons per els altres tribunals populars.

No censurem a ningú. Tampoc ens hem atribuït innovacions o encerts que corresponen tots a la forma d'èsser i a l'eficàcia, al "savoir faire" Girona.

Correspon l'honor d'haver copat aquest ambient i aquest caire al primer president del Tribunal popular, camarada Abel Velilla. Ell, millor que ningú va sapiguer agermanar lo del procediment antic amb les necessitats imposades per l'ale renovat magnífic de lo modern, que sortí orau dintre l'aldarull de l'enderrocament de tot lo vell i el ressorgiment creador d'una nova forma de justícia social.

La Justícia no pot ésser una cosa dins de les quatre parets d'una sala d'actes, ni pot anar més embocada dels panys i forrellats del síndic de la redacció de sentències pels pèges.

Ha d'ésser una cosa plena de mans nobles de cor, que porta afebles, acimbellat a l'esperit la necessitat d'anar endavant, de no tornar enrere, de servir a la revolució.

Però aquest servei ha d'ésser serè, i digne.

Ha de fugir de les actuacions tèrribles que signifiquin crueltat innecessària, la més bruta i trista de les crueltats — i ha d'estar plena i abundantment divorciada amb la feblesa sensible, que s'acosti a la pietat i a l'interès sentida.

En una paraula, la justícia popular ha estat un exemple de ciutadania.

Ni cruel ni feble. Senzillament, justa.

Cronwell, al fer rodolar el cap del tirà Carles I, va pronunciar una frase que Girona pot fer seva.

Queia el cap, vessava la sang del rei Carles i Cronwell ni rigué, ni plorà. Serà, pensant en la revolució i en la seva pàtria, magníficament humana digué:

—La trista necessitat.

Si a Girona s'han sentit els trets dels afusellaments no han estat pas imposats per la crueltat de la Justícia popular.

No, Aquesta ha estat, admirable en la seva dignitat, en la seva noblesa revolucionària, símbol de fortitut, en la seva magnífica publicitat.

L'Història, a l'avenir, sabrà retre homenatge a Girona i a la seva justícia popular, que va sapiguer arribar a la "trista necessitat" d'En Cronwell, però que no va passar ni un brot del que significà dignitat revolucionària i honor ciutadà.

Aquest, home, alt i fort, amb somriure d'infant i ànima de home curtut per totes les persecucions reaccionàries, que ha patit les solituds dels llargs empresonaments, que es diu Abel Velilla li ha capigut l'honor d'interpretar la justícia popular, copsant també l'ànima de Girona que no sap ésser històricament pietosa, ni cruelment covarda.

Ahir podien significar aquestes paraules una adulació. Avui no poden tenir aquest regust, perquè tenen la sinceritat ja d'un record.

ABEL VELILLA

Digníssim president del Tribunal Popular de Girona. L'home intel·ligent, l'advocat docte, l'espèrit liberal, de fondes tradicions federalistes, el qual ha sabut interpretar el verdader sentit de la justícia revolucionària. "L'AUTONOMISTA" rendeix tribut d'admiració al President Abel Velilla, per la seva tasca enfront l'altíssim organisme jurídic.

Avui encara els homes de lluita i de Revolució no s'han empassat la mort d'en Danton ni dels altres creadors de la revolució. Un terror revolucionari tallà els seus caps, però l'Història recollint aquella sang vessada en plena follia ha escrit mots d'un tremp que ensorren dins d'una sentina de brutícia moral als assassins i plorant les seves morts honora les revolucions, aixecat monuments als veritables herois a aquells que no sapigueren ésser febles, ni volgueren ésser cruels.

Totes les revolucions fan sortir les baixes passions, que volten al costat de la grandesa del fet revolucionari, però ni les venjances ni les follies perduren, ni són volgudes. L'Història ens demostra que són cremades també per la foguera magnífica de la revolució creadora.

Girona, amb la seva justícia popular ha estat un exemple de ciutadania.

Ni cruel ni feble. Senzillament, justa.

Cronwell, al fer rodolar el cap del tirà Carles I, va pronunciar una frase que Girona pot fer seva.

Queia el cap, vessava la sang del rei Carles i Cronwell ni rigué, ni plorà. Serà, pensant en la revolució i en la seva pàtria, magníficament humana digué:

—La trista necessitat.

Si a Girona s'han sentit els trets dels afusellaments no han estat pas imposats per la crueltat de la Justícia popular.

No, Aquesta ha estat, admirable en la seva dignitat, en la seva noblesa revolucionària, símbol de fortitut, en la seva magnífica publicitat.

L'Història, a l'avenir, sabrà retre homenatge a Girona i a la seva justícia popular, que va sapiguer arribar a la "trista necessitat" d'En Cronwell, però que no va passar ni un brot del que significà dignitat revolucionària i honor ciutadà.

Aquest, home, alt i fort, amb somriure d'infant i ànima de home curtut per totes les persecucions reaccionàries, que ha patit les solituds dels llargs empresonaments, que es diu Abel Velilla li ha capigut l'honor d'interpretar la justícia popular, copsant també l'ànima de Girona que no sap ésser històricament pietosa, ni cruelment covarda.

Ahir podien significar aquestes paraules una adulació. Avui no poden tenir aquest regust, perquè tenen la sinceritat ja d'un record.

Girona ha donat l'exemple amb la seva justícia popular. El primer judici va ésser un model. El segon segueix les petjades fidelment. Els companys fiscal i jutges presidits pel camarada Bohigas, interpreten també amb gran encert l'ànima de Girona.

I que és així com cal fer la justícia ens ho diuen la còpia que en fan els altres tribunals i per damunt de tot les manifestacions del camarada ministre de justícia García Oliver, fetes a la premsa en arribar al seu ministeri:

"Por otra parte, estimular a las autoridades para que no haya otros detenidos que los verdaderos fascistas. Pedir también a los tribunales populares y especiales que actúan, que la aplicación de la pena de muerte sea considerada como una medida grave, a la que hay que llegar inflexiblemente, después de un concienzudo estudio de los expedientes de los detenidos, ya que la pena de muerte debe ser aplicada solamente a casos concretos y probados de responsabilidad penal."

Aquestes magnífiques i eloqüents paraules — que plasmen bellament la realitat de l'hora present — podem dir que han estat presentides a Girona, amb l'actuació del Tribunal Popular.

Al nostre dilectíssim amic Abel Velilla li cap aquest honor i aquest mèrit. Mèrit i honor que no poden passar desaperebut per a ningú.

JOSEP CAMÓS

HEM DE GUANYAR LA GUERRA

Volem vèncer. Això és el que diem tots els antifeixistes. Això és el que diu tot el poble. I quan un poble te una voluntat no pot deixar de convertir-se en un fet, per poc que aquesta voluntat, demés sincera sigui ben orientada.

La voluntat del poble! Heus ací un element que no estem acostumats a veure en les guerres si no és per atar contra d'elles. I no és que els reis i els governants no hi hagin comptat, no, perquè en preparar una guerra sempre haureu vist que una de les primeres maniobres és la de tractar de convèncer el poble, sense aconseguir-ho més que comptades vegades, i encara d'una manera molt relativa i més precària.

Per aquest sol motiu, perquè avui no fem una guerra sentida només que per quatre polítics i un parell de capitalistes, sinó per tot un poble amb un meravellós sentit del seu dret i de la seva responsabilitat, estem segurs que la victòria serà nostra.

Però com tots els cossos normals, cal que el cos social del nostre poble funcioni bé si volem obtenir-ne el rendiment màxim, condició imprescindible per a vèncer el nostre enemic, força perillós pel descarat ajut que rep dels Estats feixistes.

En aquests moments decisius tothom està d'acord a reconèixer la necessitat d'augmentar les nostres forces, les nostres possibilitats — que són moltes i poden ésser superades — perquè el més petit defalliment, la més insignificant falla, podria ésser fatal per la noble causa que defensem contra el feixisme internacional.

Cal que observem detingudament i amb serenitat si tots els òrgans estan en el seu lloc i si compleixen llur funció. Aleshores, segurament tindrem ocasió de constatar una veritat que no pot ésser amagada per la seva gravetat: Veurem que no totes les rodes de la màquina de guerra que utilitzem funcionen amb normalitat.

Nosaltres ens fixem amb uns detalls que no fallen. Manca disciplina. Aquest defecte ha estat notablement millorat, però no n'hi ha prou; cal més disciplina!

Disciplina no és sinònim d'abdicació de la pròpia voluntat, de la integritat de l'individu, en unes circumstàncies com les presents en què les ordres a obeir emanen d'uns organismes representatius de l'autèntica voluntat popular. La disciplina és humiliant i vexa-

L'heroïna Mariana Pineda, per García Lorca

(FRAGMENTS)

Marianita, ¡no temas! ¡Mujer mía! ¡Vida mía!
En el mayor sigilo conspiramos. ¡No temas!
La bandera que bordas temblará por las calles
entre los corazones y los gritos del pueblo.
Por ti la Libertad suspirada por todos
pisará tierra dura con anchos pies de plata.

No es hora de pensar en quimeras, que es hora
de abrir el pecho a bellas realidades cercanas
de una España cubierta de espigas y rebños,
donde la gente coma su pan con alegría,
en medio de estas anchas eternidades nuestras
y esta aguda pasión de horizonte y silencio.
España entiera y pisa su corazón antiguo,
su herido corazón de península andante,
y hay que salvarla pronto con manos y con dientes.

Don Pedro vendrá a caballo
como loco cuando sepa
que yo estoy encarcelada
por bordarle su bandera.
Y si me matan vendrá
para morir a mi vera,
que me lo dijo una noche
beándome la cabeza.
El vendrá como un San Jorge
de diamantes y agua negra,

al viento la deslumbrante
fior de su capa bermeja.
Y porque es noble y modesto,
para que nadie lo vea,
vendrá por la madrugada,
por la madrugada fresca.
Cuando sobre el aire oscuro
brilla el limonar apenas
y el alba finge en las olas
fragatas de sombra y seda.

Federico GARCIA LORCA

dora quan és imposada per la tirania, quan és un atemptat a la llibertat i a la personalitat individual i col·lectiva; però mai no pot ésser quan ha de servir de garantia d'aquests drets inalienables.

Avui és qüestió de guanyar o perdre la guerra, l'obeir les consignes donades pels organismes responsables, o el fer allò que ens doni la gana.

Tots els sectors en lluita contra el feixisme tenim representants als Govern i si no hem de reconèixer llur autoritat, és de sentit comú que havem de retirar-los d'aquells llocs. Si ho fem així, almenys donarem la sensació que sabem el que fem, encara que això sigui perdre la guerra. Podem suïcidarnos si és el nostre gust.

Però com que volem guanyar-la, com que tenim el deure de guanyar la guerra, el que procedeix és mantenir els nostres homes als llocs de responsabilitat en els quals els elevarem perquè ens mereixin tota la confiança, i sobre-tot mantenir-los-hi amb la dignitat convenient, obeint les seves ordres i complint les consignes que llancin per tal de GUANYAR LA GUERRA.

Troballa d'una importantíssima quantitat

Barcelona, 11. — 1er cap de Serveis de la Comissaria general d'Ordre Públic, Dionís Eroles, fou facilitada anit als periodistes una nota donant compte de què pels companys del Departament de Provements de la Generalitat de Catalunya (Consell de la Gastro-nomia), havia estat practicat un registre en el domicili de Joan Sanz Muns, considerat com element facciós, situat en le Passeig de Gràcia, 6, principal, on després d'incessants treballs, s'havia trobat una caixa blindada, que estava dissimulada dintre d'una paret, i a l'interior de la qual foren trobades 250.000 pessetes en bitllets del Banc d'Espanya, quantitat que ha estat dipositada a la Caixa de la Comissaria general d'Ordre Públic.

El nostre Madrid resisteix i ataca! DEFETA FACCIOSA A LA CASA DE CAMPO

L'operació constitueix un veritable desastre per als mercenaris de Franco, que han sofert molts centenars de baixes

Un trimotor alemany «Junquers» es passa a les nostres forces

O RECULEN O CAURAN!

Madrid, 10.—Un altre dia més i l'enemic no avança. Continuem rebutjant-lo, delmant-lo. Un dia més i ni un sol metre menys. Al contrari. Per alguns llocs en aquest front del Centre, on tot el món té posada la seva mirada, hem avançat. No fàcilment, sinó després de combats acarnissadíssims, en una batalla incessant i després de moltes hores.

Ja sap l'enemic que ja no avança — no podem concretar el lloc — ni pot mantenir-se molt de temps. O retrocedeix o caurà.

Durant el matí i a primeres hores de la tarda ha seguit el tiroteig; però no amb intensitat, com la ininterrompuda anterior jornada. Són jornades que ensenys que es necessiten per a derrotar rotundament els facciosos amb igual intensitat es lluita per a millorar les nostres posicions. Aquestes romanen intactes. Treballa l'artilleria i l'aviació sense descans, amb eficàcia. Disparen a les bateries i esquadretes rebels.

Els moviments enemics que fins fa pocs dies es feien amb facilitat, avui no es poden fer. Les nostres granades i bombes ho impedeixen. Els dies passen i els objectius del comandament facciós se'ls escapen de les mans. Escrivim aquesta breu impressió sense gairebé notícies, encara que n'hi hagi. Però un interès patriòtic i de la causa que defensem ens obliga a silenciar coses que ben aviat prendran un altre rumb. No seran paraules mesurades que res no descobreixin ni comprometin, sinó informacions concretes d'èxits de les columnes lleials. Cal esperar ull viu per tal d'evitar sorpreses de dintre i de fora. Una mica, només que una mica. Simplement es pot dir que les coses van bé per al bloc antifeixista de Madrid i que Madrid coneixerà molt aviat una gran derrota dels seus contraris.

LA IMPLACABLE LLUITA A LA CASA DE CAMPO.

Madrid, 10.—La nit passada no s'ha descansat a Madrid. El mateix soroll de guerra, augmentada la sonoritat pel silenci de la nit, s'ha sentit en totes les llars dels veïns de la capital d'Espanya, que conscients de llurs obligacions com a defensors de la Llibertat queden constituint la població de la zona de guerra, en aquests moments més atacats pels rebels.

Durant tot el dia es sentiren explosions de bombes i obusos. A la nit, el soroll que arribava a les orelles dels madrilenys fou el de fusells i metralladores. No és que la lluita es mantingués als carrers. El que passà fou que un dur combat, una veritable batalla que al llarg de la jornada diürna s'havia sostingut a la Casa de Campo, tingué una continuació encara més terrible i dura en les hores de la nit. L'enemic, segons sembla, volia fer la seva entrada aquesta nit i quan cap llum no pogués delatar la seva presència i fer més difícil la labor dels qui volguessin impedir que el seu objectiu fos cobert.

Fins a les nou del matí d'avui, dimarts, no ha deixat de sentir-se el crepit de les metralladores i les fortes descàrregues de fuselleria. Quan el soroll ha cessat, hem sabut que el dur combat havia acabat. La victòria correspon a les forces republicanes.

Els facciosos, després de recollir de manera més ràpida que els ha estat possible les innombrables baixes, ha hagut de replegar-se.

El terreny de la Casa de Campo que ocupaven els rebels ha estat abandonat. Aquest era el lloc de més perill, ja que pels altres sectors — Villaverde, Carabanchel, Campamento — la posició de les forces lleials era avançada. Allí, no havien pogut les hosts de Franco avançar vers els voltants de la població, com ho feren per Humanes i Casa de Campo.

Situades estratègicament han estat col·locades algunes bateries lleials amb l'objecte d'abatre amb canons de llarg abast les concentracions enemigues. Naturalment, per als rebels ha estat un objectiu especial la localització d'aquestes peces terribles amb objecte d'anihilar-les. I així les barrades properes a l'emplaçament dels nostres canons han hagut d'ésser desallotjades perquè ningú no sofria els danys dels disparats enemics. Però no sempre encerten i de vegades algunes granades esclaten en llocs inesperats.

ELS REBELS PREPAREN LA RETIRADA.

Madrid. — Un cronista diu que el comandament rebel tracta, davant la sospita d'una seriosa desfeta, de tenir oberta una sortida per a retrocedir amb el menor càstig possible.

Ahí — afegeix — el tantejà i fou rebutjat el propòsit. Ahí francament

inicià l'atac pel sector dret per a obrir-se pas en direcció a la serra; i tot just intentà la marxa, compactes nuclis lleials, sòlidament ajudats per nombroses metralladores i tancs, trencaren un foc espantós contra els feixistes que es veieren sorpresos per la maniobra i delmats de tal manera per la metralla, que es veieren obligats a retrocedir desordenadament. Per a rematar l'operació, els nostres canons bombardejaren a plaer sense descans durant més de quatre hores els fugitius que pagaren ben car el seu propòsit.

EL FRACAS DE L'ATAC FACCIÓS

Paris. — Informació de l'enviat especial de l'Agència Havas a Madrid: "Gràcies al perfecte atrinxerament dels lleials i als esforços de l'aviació governamental, els continus atacs dels facciosos fracassen uen darrera l'altre.

Aquest matí les sirenes han avisat el poble de Madrid. De seguida han aparegut a l'horitzó cinc grans avions insurrectes de bombardeig. Volaven molt baix i semblava que volien assolir els punts estratègics per tal de bombardejar-los. Les metralladores i canons antiaeris han començat a llançar plom amb gran intensitat i a l'extrem que els potents avions rebels covardament han hagut de donar mitja volta o almenys alçar-se a grans alçàries.

Tres minuts després apareixen sis avions de caça governamentals, i valentment, entaulen combat. Els aparells han abandonat el cel de la capital a gran velocitat.

A les deu d'aquest matí recorre la capital un batalló de lleials que, cantant, va a rellevar els seus companys del front."

POBLES RECONQUISTATS AL SECTOR DEL TAJÓ

Madrid, 10.— En una crònica del redactor de "El Mercantil Valenciano" al front de lluita, hom dóna compte de la presa de l'estació d'Algodo per les forces lleials que operen en aquest sector.

Igualment es dóna compte de la reconquesta d'Añover de Tajo, Seseña, Valdemoro, Pinto, etc., la qual cosa fa que els facciosos han quedat al descobert i sense altres mitjans de defensa sino fer un replegament per la part de Talavera.

Aquesta crònica està datada a Aranjuez el dia 5.

LA DESFETA DE LA CASA DE CAMPO

Madrid 10.— (A les 6'30 de la tarda).— Les forces enemigues que asseten la capital de la República continuen reculant de manera ostensible.

Les milícies populars les persegueixen implacablement i els n'flingeixen un càstig molt dur produint-los gran nombre de baixes. Han estat capturats nombrosos presoners. Els rebels, en un atac desesperat, han intentat bombardejar Madrid però els nostres "caces" s'han elevat ràpidament i han aconseguit, després d'un emocionant combat, abatere un trimotor enemic de gran potència.

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

ELISEU JUBERT i JOAQUIM JUBERT

(malalties de les ciatures, (malalties de la pell. - cirurgia infantil). - medicina interna). - cirurgia dels ossos i articulacions. - fractures).

GABINET DE RAIGS X.

RAIGS X TRANSPORTABLES A DOMICILI.

Plaça de la República, 7 prals. - Telèfon, 205
GIRONA

UN "JUNKERS" DESERTA DELS AERODROMS FEIXISTES

Madrid, 10. (A les 6'30 de la tarda). — Un aviadador alemany que pilotava un aparell "Junker" i que anava carregat amb bombes de gran potència, s'ha passat a les nostres files i ha aconseguit aterrar feliçment a Alcalá de Henares.

L'avió ha quedat custodiat per les nostres milícies, així com també l'aviador que el pilotava.

La impressió dels fronts a darrera hora de la tarda és francament optimista per a les nostres armes.

La notícia d'haver-se passat a les files lleials un aparell "Junker" ha estat confirmada oficialment. Hom diu a més, que al camp rebel regna una continuada desmoralització que s'ha traduït en el fet que acabem de ressenyar.

UN NUCLI REBEL, COPAT

Madrid, 10.— Com a conseqüència de l'operació iniciada aquesta matinalment per les nostres tropes, s'ha aconseguit copar a la Casa de Campo al nucli rebel que escapant s'havia aproximat a Madrid.

L'operació ha continuat tot el dia i les nostres tropes, amb material abundant i notablement reforçades, han aconseguit els objectius disposats pel comandament.

A primera hora de la tarda, l'operació va en augment i constitueix un èxit per a les forces lleials. Les forces enemigues que més s'han apropat a Madrid continuen llur retirada. Les nostres forces les persegueixen, inflint-los dur castig i produint-los bastants baixes.

A més, també s'han capturat nombrosos presoners.

LA INFANTERIA DE MARINA, EN ACCIÓ

Madrid, 10. — Aquest matí la columna del Ministeri de Marina, que opera al nostre front, copà en una posició de l'entrada de Madrid a cent facciosos. Es trobaven en una cosa on havien muntat diverses metralladores, amb les quals castigaven les nostres línies. Els mariners, prescindint del foc enemic, s'aproparen a ua casa i en un moviment envoltant, els coparen a tots. La lluita fou breu. El centenar de feixistes foren morts i les metralladores quedaren al nostre poder. Eren regulars, falangistes i legionaris.

A trenc d'alba, la brigada "Internacional" ha entrat a una important posició enemiga, la qual ha desallotjat en un impetuós atac a la baioneta. Entre els matolls quedaren estesos molts cadàvers enemics.

LA BATALLA DE LA CASA DE CAMPO

Madrid, 10. — Durant el dia s'ha combatut durament a la Casa de Campo. Han operat en aquest sector a més dels marins, els "Lleons Roigs" i "Bales Roges" columnes de "Galán" "Pasionaria", "Mangada" i guàrdies nacionals. Des que començà aquesta operació, les nostres forces han hagut d'aguantar l'atac fort de la cavalleria mora, amb infanteria regular i l'intens bombardeig, que durà tota la nit del dissabte i part del diumenge. Les nostres tropes aconseguiren conquistar tancs-orugues, una ambulància sanitària i bastants presoners. També la companyia del capità Rus, pertanyent als "Lleons Roigs", conquerí una camioneta carregada de queviures, que era ocupada per vuit feixistes armats.

En arribar Mangada a la línia lleial els soldats l'acolliren amb visques i cançons de guerra. Els marins iniciaren l'avanç als acords de "La Internacional".

A les dues de la tarda d'avui ha començat un atac lleial d'una duresa fantàstica. L'enemic fugia desconcertat.

ELS ATACS ENEMIGS, REFUSATS

Madrid, 10.— En un dels sectors de Carabanchel han resultat morts cin-

quanta moros. Els cadàvers foren recollits destroçats, per les nostres tropes. En alguns llocs propers a Madrid, la nostra artilleria ha disparat al zero. L'enemic ha utilitzat avui la infanteria en gran nombre. En alguns moments ha ultrapassat les nostres posicions i ha arribat fins a parapets, d'on han estat rebutjats per la columna de marins.

NOMBROS PRESONERS

Madrid, 10. — Durant una de les fases del combat de la tarda d'ara, les nostres tropes han encerdat un contingent de quatre-cents presoners, molts dels quals han estat fets presoners.

VICTORIOSA OFENSIVA DE LES FORCES REPUBLICANES

Paris, 10. — Les notícies que es reben a primeres hores d'ahir a la capital a Paris, transmessen des de la capital d'Espanya pels corresponsals de l'Agència Havas, declaraven unanimitat que els rebels, no solament no vrien estat continguts en llurs desperats esforços per tal d'apoderar-se de la capital, sinó que les forces republicanes havien passat en diversos sectors, de la defensiva a l'ofensiva i aquesta darrera estava a punt de generalitzar-se a tot el front de batalla del Sud de Madrid.

Aquestes notícies els confirmava l'enviat especial de l'Agència Havas que fa informació des del quart general rebel d'Avila.

També les notícies d'altres fonts verídiques confirmen el fracàs dels rebels davant Madrid, i específicament que on s'ha accentuat més llur derrota ha estat als sectors de Pozuelo i Cuatro Vientos.

De font anglesa comuniquen que les pèrdues sofertes pels rebels en llurs reiterats intents per a entrar a Madrid són molt elevades.

COMARCALS

CALDES DE MALAVELLA

En el nou Ajuntament, que es componia exclusivament d'elements de C. N. T., han entrat a formar part mateix els companys agraris Pere Grau, Francesc Sureda i Joan Gispert. En la primera sessió celebrada a cordà, entre altres coses, procedí desbocament d'uns terrenys que havien estat camps de conreu per dedicar-los de nou a la sembra i així servir a la revolució.

El professor d'aquesta Ramon Suroca, que es trobava al front de l'escuela número 1, ha estat destinat a Ripoll.

El substitueix el professor Galo Molló, de Sant Feliu de Guixols. La marxa del company Suroca l'ha estat sentida.

Per incorporar-se a la columna Margall, del grup Partit Federal de Guixols, sortiren d'aquesta els mitjans de Vilella, Miquel Puig, Salvador Clavés, Enric Barnés, Ramon Sureda, Xavier Ventura, Ferran Vascunyana, Dillmer, Joan Bonet i Josep Balaquer.

SANT FELIU DE GUIXOLS

Aquesta Alcaldia ha fet fixar pels carrers un ban, en compliment de les ordres donades per la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya, relatives a la instrucció militar del personal mobilitzable dels 21 als 30 anys, assenyalant el lloc d'instrucció, que començarà el dia 10 del present mes. Tots els residents en aquest terme municipal que pertanyen a les llistes de 1932 al 1936, que no hagin prestat servei o hagin servit menys de sis mesos, exceptuant els declarats inútils, de no presentar-se eren declarats facciosos i els servis aplicades les màximes sancions.

Durant el dies 9 al 13 del present mes, a les hores i al lloc de costum, tindrà lloc la recaptació de contribucions rústica, urbana, industrial, rústica personal i impost del cobert.

GABRIEL MEZQUIDA OLIVER

TENIENTE RETIRADO DE LA GUARDIA NACIONAL REPUBLICANA

Ha fallecido a la edad de 57 años

— E. P. D. —

Sus desconsolados: hijos, Gabriel, Margarita y Miguel; hijos políticos, Francisca Carreras y Margarita Mercant; nieto, Gabriel; hermanos y demás familia, al participar a sus amistades tan irreparable pérdida, les ruegan se sirvan concurrir al entierro, mañana jueves, día 12, a las 9 y media horas, desde la casa mortuoria calle del Oñar, 14, al cementerio por cuyo favor les quedarán sumamente agradecidos.

Gerona 11 de Noviembre de 1936.

NO SE INVITA PARTICULARMENTE.

ENSENYAMENT

JUNTA PROVINCIAL DE PRIMER ENSENYAMENT

Es fa a veint als Mestres que desitgin servir escoles interinament, que continua oberta la llista de la Junta Provincial. Cal fer constar en la sollicitud, l'edat i domicili de l'aspirant. Es prega als companys Mestres vulguin advertir-ho als titulars que estiguin parats en les respectives localitats.

NOTES D'INSPECCIO

A la Direcció General es remet relació d'escales que deuen crear-se en aquestes comarques.

A la Junta de Primer Ensenyament se li dóna compte de la situació de diverses escoles servides per Mestres propietaris o interins.

A la Direcció General se li dóna compte de l'absència de varis mestres propietaris.

L'Alcalde de Navata comunica els motius tinguts per traslladar de local l'escola de nens.

El Museu Pedagògic envia relació material didàctic a distribuir entre les escoles de la província.

Es fa notar als mestres que la comunicació interessant donar classes d'adults, ha de remetre's única i exclusivament a la Inspecció, fent constar el nombre de l'escalfó els mestres propietaris.

REBELION A BORDO

ha assolit l'èxit més esclatant de la temporada;

Per la seva tècnica,

pel seu intens dramatisme

Pel seu sentit verament humà

ES MES GRAN QUE "BEN - HUR"

INSPECCION DE PRIMERA ENSEÑANZA GERONA

Para dar cumplimiento a lo que dispone el Orden del Ministerio de fecha 27 del pasado octubre (Gaceta del 29) referente a las clases de adultos para el presente curso, la Junta de Inspectores ha acordado dar las siguientes instrucciones:

1. Los maestros que quieran desempeñar estas clases, deberán ponerlo en conocimiento de la Inspección con la mayor urgencia posible, desde luego antes del día 15 del actual haciendo constar en el oficio el número del Escalfón, los propietarios.

2. En toda localidad deberá funcionar al menos una clase de adultos, pudiendo estar desempeñadas indistintamente por maestro o por maestra.

3. La matrícula será para adultos de ambos sexos que hayan cumplido los 14 años, siendo preferidos los de menor edad y los analfabetos cuando la matrícula pase de 40.

4. La duración de las clases será de dos horas y tendrá como tema central a través de las materias del programa el estudio y comentario de la lucha actual, nociones geográficas de los lugares de la lucha, actuación de las fuerzas del gobierno, ayuda de las regiones, cooperación y apoyo del proletariado internacional, etc.

5. Los maestros interinos que soliciten dar estas clases, deberán consignar en el oficio la fecha de la toma de posesión.

Espera esta Junta que los Maestros llevarán a cabo su cometido con el mayor entusiasmo y que cumplimenten con rapidez las anteriores instrucciones.

Gerona, 3 de noviembre de 1936. — La Junta de Inspectores.

NOTES SECCIO

A la companya Francesca Bonet, mestressa de Santa Coloma de Farners, se li comunica llicència de 30 dies per malaltia.

A la Direcció General de 1.er Ensenyament, secció de construccions escolars, se li remet expedient formulat per l'Alcalde de Calonge sollicitant subvenció de l'Estat per a construcció escolar.

NOTÍCIES

En la reunió del Consell Municipal celebrada ahir, es va acordar en principi municipalitzar la vivenda. Nomenar al ciutadà Roset Sala, conseller de propaganda, fer una proposta a la Casa David Ferrer, de Barcelona, reconeixent-li el deute de la maquinària de la Central Lletera amb un 30 per 100 de descompte i arranjar la maquinària malmesa gratuïtament.

L'Ajuntament ha pres possessió de la Casa Carles, que segons el testament de l'últim mdescendent passa a ésser propietat del Municipi, on s'ha acordat instal·lar-hi les conselleries.

—Matrimoni, bones referències, desitja habitació i dret a cuina en casa particular, dirigir-se a núm. 202.

REBELION A BORDO

Deixarà un record inoivdable, car la grandiositat i tècnica d'aquest film, són de tal magnitud que no admeten comparació

Ha ingressat a l'Hospital de les Comarques Gironines la refugiada dels fronts de guerra, Aurora Gómez Urbano, soltera, de 18 anys d'edat, natural de Pueblo Nuevo del Terrible (Córdoba).

El veí Secundino Junqué ha trobat a la via pública davant l'edifici de Correus uns lentes que lliurarà a qui acreditat que li pertanyen.

Ha estat retirat de la via pública, en estat d'embraguesa l'individu Agustí Pibernat Mitjà, de 45 anys, casat, jornalner, natural i veí de Sant Gregori.

Les persones aimants del bon cinema no han de perdre l'ocasió de veure el film

REBELION A BORDO

VERSIO DOBLADA TECNICAMENT EN ESPANYOL

i no en sortiran decebut; car és la més monumental producció que hom ha pogut admirar.

Notes pregades

"LESPURNA", Diari.

La radical transformació que ha de sofrir la societat per ésser feconda, necessita de la creació d'una autèntica consciència revolucionària. El P. O. U. M., convençut de la seva responsabilitat en aquests moments històrics, vol contribuir també amb la màxima eficàcia a la creació d'una consciència de classe, al total aïvafament del feixisme i al triomf de la revolució social que està en marxa.

Per totes aquestes causes i coneguda la gran eficàcia dels periòdics en la difusió de les idees, ha decidit editar-ne un a Girona que veurà la llum el prop- vinent dilluns, dia 16. Tindrà per nom "LESPURNA" i serà un portaveu més del socialisme revolucionari a les nostres contrades.

Obrer! Camperoll! Antifeixista! Llegeix i propaga "LESPURNA", puix en ella hi trobaràs les autèntiques consignes del moment.

Si "BEN-HUR" entusiasma a les multituds;

REBELION A BORDO

ho ha assolit amb escreix, per la seva millor tècnica; més intens dramatisme, i superba grandiositat.

SOCORS ROIG INTERNACIONAL Secció Catalana

Comité Local de Girona

MILICIANES CAP A MADRID

Anit, marxaren a Barcelona, on sortiren la mateixa nit cap a Madrid, trenta dos milicians gironins que procedents d'Osca, han passat un dia a la nostra ciutat. Foren atesos pel Comité Local del S.R.I. Tots marxaren molt animats i disposats a repetir les gestes que han fornit al Front d'Osca on d'una manera brillantíssima han combatut al feixisme.

Tinguerem ocasió de parlar amb el

REBELION A BORDO

VERSIO ACURADAMENT DOBLADA EN ESPANYOL

Es la producció cim portada a la pantalla.

No deixeu de veure-la, els propers DIJOUS, DISSABTE I DIUMENGE,

TOTS TRES DIES TARDA I NIT

seu capità Maties Ines, el qual agrahí una vegada més la tramesa de queviures i robes. Parlant de l'esperit combatiu dels milicians gironins, digué que estava contentíssim del seu comportament ja que no solament són d'una valentia insuperable sinó que el seu comportament en la vida de campament és altament al·ligonador i que la més franca companyonia i harmonia fan que la dura vida de trinxera sigui més agradable.

QUEVIURES I ROBES A MADRID

La gran concentració de forces lleials a Madrid, moltes de les quals són catalanes, ha fet que el S.R.I. atenen la crida dels Comitès d'aquella banda de la Península Ibèrica tingui l'intenció d'organitzar una gran caravana ofrena de tot Catalunya.

El Comité Local de la nostra ciutat, avisa a tots els Comitès de les Comarques Gironines que estiguin alertes a la crida per quan aquest projecte sigui una realitat i vulguin cooperar a la tasca del Comité Central organitzant camions de queviures i robes.

Tots els detalls seran facilitats al Comité Local de Girona o bé al Comité Central de Barcelona, que és

el lloc on han de dirigir-se els Comitès forans que vulguin saber més detalls.

C. N. T. A. I. T. SINDICATO UNICO DE INTELLECTUALES Y PROFESIONES LIBERALES (Sección Estudiantil)

ALS ESTUDIANTS DE LA CIUTAT DE GIRONA

Havent quedat constituïda en aquesta ciutat la Secció Estudiantil, després d'assabentar-ho a tots els interessats, aquesta Secció notifica a tots els estudiants de Girona, que vulguin ingressar-hi, que ha establert com a hores d'oficina, de 7 a 8 del vespre tots els dies laborables, al seu local, Plaça de l'Oli, 1, 1.er Així mateix, resoldrà tots els assumptes que se li vulguin consultar.

Estudiants lliures! Per la igualtat de la nostra classe, per una societat justa i humana, ingresseu a la C. N. T.!

—Véndese coche para niños, usado, a precio de ganga, razón: Lorenzana, 19, pral.

PER TELÉFON

MADRID

CAP A LA VICTORIA

Madrid, 11. — L'emoció de la setmana passada a Madrid ha superat en els dies d'ahir i abans d'ahir d'aquesta setmana. Madrid, la capital de la República travessa en aquests moments decisius que són l'anunci del final de la lluita, de la lluita contra el feixisme que no és nacional sinó mundial. Tot el poble madrileny està al carrer per a defensar les llibertats de les terres d'Ibèria, de Catalunya i de tots els pobles d'Espanya. Madrid avui davant la victòria juga el rol més important de la guerra. Madrid, avui es supera a si mateix. Madrid és la representació d'etotes les democràcies.

La derrota d'ahir als voltants de Madrid, soferta pels feixistes arreconats a la Casa de Campo ha fet augmentar l'entusiasme dels combatents lleials, el que impulsarà, en un esforç gegant, a anihilar els facciosos.

La consigna era resistir i ha fet més el poble de Madrid, ha resistit, ha embestit i ha derrotat els facciosos que havien anunciat entrar pomposament a la capital.

Calculeu el què farà ara, que ja ha rebut l'ajut de Catalunya i d'altres regions d'Espanya.

REVISTA DE PREMSA MADRILENYA "A B C"

"La Junta de Defensa de Madrid puede mostrarse orgullosa del pueblo que encauza y puede llevar a la victoria, como este pueblo puede mostrarse orgulloso del puñado de hombres que en estos momentos tienen al responsabilidad histórica de dirigirlo.

La confianza de Madrid en su Junta de Defensa, que se acrecienta cada vez más por su acertada actuación en tres días de estar al frente de la capital, en estas horas de angustia, nos ha puesto a prueba el temple y las dotes de organización del mando en unos hombres que han de quedar consagrados como beneméritos de la República y del pueblo.

"Ahora"

"La Junta de Defensa de Madrid es hoy la clave de este resurgir espléndido de un pueblo que al fin ha encontrado en el citado organismo un fiel intérprete de sus deseos, al mismo tiempo que un criterio unificado de dirección. En el curso de tres solas jornadas, la Junta ha ganado, sin discursos ni arengas espectaculares, autoridad plena y firme que no radica en la bondad de los propósitos, sino en el acierto completo de su gestión.

"El Socialista"

"Sin sacar los falsos optimismos, puede certificarse que la situación de militar de la capital no es para darse a la desesperación, sino en todo caso para intensificar el combate y confiar en la victoria, que no se dará de rositas, pero que se dará para el pueblo de Madrid, y la victoria, que sólo se entrega a los fuertes, terminará por ser de los leales.

A Madrid —afegeix— le ha sido reservado el privilegio sobremanera honoroso de hacerla suya. Suya será."

En un altre articles escriu:

"Las horas de la resitencia están tocando a su fin y va a sonar de un instante a otro las de la ofensiva. Hoy es Madrid el que aguanta las arremetidas. Mañana, mañana y mañana será él quien las prodigue, con una diferencia. La de que e lenemigo no las podrá resistir. Y conste que, siguiendo nuestra costumbre, tampoco hoy escribimos palabras vanas."

"Política"

"En Madrid la historia la están escribiendo a jornadas forzadas, a las puertas mismas de la capital de la República, miles de hombres que forman lo mejor de este pueblo que está siendo ya asombro del mundo. Falta, sin embargo, lagunos de los momentos de más intenso dramatismo y que serán resueltos con el heroísmo inconfundible y con el coraje de arrojadía audacia que se está derrochando por los leales en los frentes donde se ha consolidado la defensa de Madrid."

"La Libertad"

"Todos atentos a la voz de nuestros generales y a las órdenes de la Junta de Defensa para obedecerles sin discusión y sin recelo para cumplimentarlas en el acto.

Amenaza otro día de prueba para el temple espiritual de los madrileños. Será el decisivo. La Junta de Defensa y su presidente, técnico en cosas de la guerra tienen elementos de juicio para apreciar la situación y resolver en consecuencia. Lo que esta Junta ordene y acuerde será, sin duda alguna, lo más conveniente a todos los madrileños, y a nosotros sólo nos incumbe obedecer. Con alegría o con dolor, obedecer!"

"Juventud"

"En su corta actuación la Junta de Defensa ha demostrado ya estar a la altura histórica de la situación. El grupo de camaradas abnegados que la componen, expresión auténtica de la voluntad popular i del frente único antifascista, trabajan día y noche con plena eficacia en la organización de la defensa de Madrid. Cumplen así el mandato del Gobierno de la República y los anhelos fervientes del Madrid proletario y antifascista. Y la juventud seguirá firme, defendiendo el Madrid de la revolución hasta que pase sobre los cadáveres de sus enemigos."

"Mundo Obrero"

"Los combatientes y el pueblo madrileño han dispensado una acogida entusiasta a la Junta de Defensa de Madrid. Madrid no quiere ser conquistado por las hordas fascistas. La Junta de Defensa está dispuesta, no sólo a salvar Madrid, sino a hacer efectiva la consigna gloriosa de los luchadores españoles: ¡Madrid será la tumba del fascismo!"

DIJOUS; DISSABTE I DIUMENGE TARDA I NIT

TEATRE ALBÈNIZ

presentarà la formidable producció

REBELION A BORDO

VERSIO TECNICAMENT DOBLADA EN ESPANYOL

el més grandios esdeveniment cinematogràfic.

A "BEN-HUR" el supera en grandiositat.

Més emocionant que "BEN-HUR" pel seu intens dramatisme.

Més notable que "BEN-HUR" per la seva inigualable tècnica.

TOTS TRES DIES, TARDA I NIT, NO DEIXEU D'ADMIRAR

REBELION A BORDO

al TEATRE ALBÈNIZ

fascismo!"

El mateix diari publica un entrefilet que du:

"Queremos que el celo de Madrid sea cubierto por las alas de acero de nuestros aviones. Defensores de Madrid: es posible que así lo veáis dentro de muy pocas horas."

"Claridad"

"Resistiremos el tiempo que haga falta resistir y atacaremos en cuanto se nos mande. La alteración en la balanza de fuerzas se producirá a pesar de todo y gracias a la energía nuestra. Llegará un momento en que se vendrá abajo la moral enemiga y su fuerza combativa. El proletariado de Madrid, con la Junta de Defensa a la cabeza, se prepara a luchar hasta el fin."

"C. N. T."

"El fascismo formidablemente equipado y ayudado por sus compinches internacionales, nos ha empujado hasta Madrid y pretende hacerse dueño de la capital de la República. Pero Madrid, punto terminal de una retirada, se convierte ahora en punto de partida de la ofensiva final del proletariado. Los fracasos han terminado. El heroísmo circula por nuestras filas y reina la moral en los combatientes. Asuman los primeros éxitos, augurio glorioso del porvenir de libertad que nos espera si sabemos luchar como los buenos."

BARCELONA

EL COMITE DE L'AUTO-TRANSPORT, DE GIRONA, DISSOLT

Barcelona, 11. — El Diari Oficial de la Generalitat publica una Ordre dissolvent el Comité de de l'Auto-transport de Girona que es constituí com a conseqüència de l'Ordre del 25 de setembre del 1936.

L'OFRENA DEL PRESIDENT COMPANYS ALS VOLUNTARIS CATALANS DE LA GRAN GUERRA

Barcelona, 11. — A la una d'aquesta tarda el President de Catalunya senyor Companys, acompanyat del conseller de Defensa tinent coronel Díaz Sandino i del tinent coronel ajudant cap dels Mossos d'Esquadra, ha marxat al Parc per a dipositar una branca de llover al peu del monument en defensa de les llibertats.

A la sortida de la Generalitat el públic ha acollit la presència del senyor Companys amb grans aplaudiments. La mateixa rebuda li ha estat feta al peu del monument i a l'entrar novament a la Generalitat.

Al peu del monument el senyor Companys ha estat saludat per diverses autoritats i representacions dels voluntaris de la gran guerra per a tots els quals el senyor Companys ha tingut paraules d'afecte.

En tornar a la Generalitat el senyor Companys ha entrat tot seguit al seu despatx oficial on ha rebut diverses visites.

EL RESSO D'UNES CANONADES

Barcelona, 11. — Anit, a les deu i quart, el resso d'unes canonades llunyanes arribà a aquesta ciutat.

El fet despertà alguna curiositat entre les masses ciutadanes, sense que causés cap alarma, doncs la gent ha dipositat tota la seva confiança en les mesures de defensa adoptades per les autoritats.

De les averiguacions que hem portat a cap, sembla deduir-se que un guardacostes lleial conminà a un vaixell sospitos que navegava amb els llums apagats, i com que per aquest no fou atès el requeriment, li féu onze dispar.

En aquests moments s'ignora si féu blanc alguna de les canonades.

TRANQUILLITAT AL FRONT ARAGONES

Barbastre, 11. — A la caserna de Barbastre del general Villalba, ens fou facilitat anit passada el següent comunicat oficial:

"S'han presentat nombrosos grups de fugitius a tots els sectors.

Sense més novetat a tot el front!"

10-11-36, Villalba.

En llegir el comunicat oficial hom pot fer-se càrrec de l'absoluta tranquil·litat que s'observa durant tot el dia d'ahir en tots els fronts de la província d'Osca.

A la caserna general de Sarinyena ens manifestaren que també s'havia observat la mateixa tranquil·litat en la resta dels fronts d'Aragó i que tan sols hi havia hagut alguna petita alarma a la serra d'Alcubierre. Les nostres forces d'aquella línia controlen degudament l'enemic, i al més petit moviment el contenen i el rebutgen.

Última hora de Madrid

Les heroïques tropes de la República han pres aquest matí el poble de Villaverde.

Les hordes feixistes del Guadarrama, amb completa desmoralització, sembla que lluiten entre elles.

Caducitat de l'instint Nacional?

Primerament hem d'admetre la presència de fenòmens que permeten suposar l'existència d'un instint nacional.

Equivalent a l'instint de conservació individual, trobem un patriotisme espontani arrapat a l'essència dels pobles i enfront el qual tothom claudica els egoïsmes.

La noció vulgar que l'instint és una impulsació interior i natural que no depèn ni de la voluntat ni de la raó, amb tendència a la conservació i reproducció de l'individu i de l'espècie, es troba definida pels psicòlegs moderns d'una faïso més precisa. L'instint és una tendència sensitiva, complexa, innata i específica, ens diuen.

Innata i específica. Si amb el qualificatiu *innata* tothom comprèn que ens referim a una tendència que no obeeix a un esforç voluntari de l'individu ni és, com el respirar, cap resultat d'una educació, amb el mot *específica*, hem d'aclarir que volem designar l'espècie humana. És a dir, una tendència pròpia de l'home normal, que tant la trobem en els de pellatge negre, groc o blanc; com en els pobles de cultura superior o en els d'estadi retrassat.

L'home obeeix a unes reaccions hereditàries; hi és fidel com al primer amor, i als amors patern i de pàtria, quan en transformar aquell instint primari en un hàbit troba que li omplen la vida. De la prova de foc amb l'existència s'estructuren el costum, la fe, l'ideal... Interroguem esverats: ¿de quin instint procediran aquells actes portats amb freda premeditació, anomenats humans i nacionals, quan precisament van contra l'home i contra la nacionalitat?

Existeixen instints en la persona, entre els quals els de conservació i de nodriment, ens diu G. Pennazza, que fins es troben enormement desenvolupats en els éssers anormals tals com els idiotes, els epilèptics i els imbècils... ¿On podem classificar el procedir d'aquesta gent que trafica amb la terra on llurs mares els han bressolat? ¿On con-

dueix el destroçar una nació que els ha ofert una llengua, una història, una pàtria per avui i pel demà de llurs descendents?

ESGARRIFANÇA

¿Es un gest d'impotència o de caducitat? ¿Es el reaccionar inconscient a un fenomen excepcional que els ha estabornit els ressorts naturals de la vida? Si un foll reacciona als instints de defensa, podrà el ressentiment, obcecar a consciències madurades amb l'escalf de la paraula cristiana? Voldríem trobar en les actituds airades una expressió de desesperança, de terror per la lluita fratricida, d'avarícia pels privilegis perduts, perquè en els instints primaris sempre hi ha un pòsit d'humanitat, d'ansia d'ésser, de defensa social, però l'avertidor que renega fredament, que es ven l'honra d'existir, la llar i la pàtria té noms vius que reguina pronunciar.

Les passions vils porten el corc destructor en la seva flamarada. Un corrosiu que destrueix sense crear ni guarir les vides enfebrades és una metrina humanament aprofitable com la verola, la tuberculosi o el còlera, a la qual podem neutralitzar el poder d'infecció. Aquelles actuacions que s'oposen a una solució de continuïtat al procés històric, que renegen de la vida que els ha engendrat, que rumien anihil·lar la puixança nacional amb l'únic fi de conservar uns interessos privats, representen una degeneració que la humanitat no pot tolerar. La Persona té el camp obert de la vida, però així que en fa una negació perquè és impotent d'engendrar, presenta senyals d'una morbidesa esbalaidora, que mou la barda només de pensar-hi.

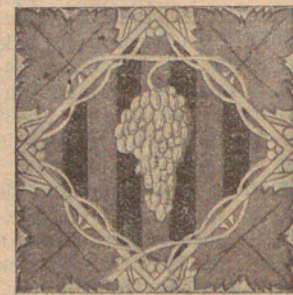
Quin sentit pot tenir clamar per una pàtria gran, noble i generosa mentre la lluita fratricida d'ells éssers, les riqueses, els sentiments i la integritat territorial? És l'espectacle esgarrifós

de la mare que plora els fills que va devorant. No és mesquinesa, ni egoïsmes, ni demència. L'eina del crim és la perversió del poder de fecunditat. Quan la facultat de crear valors socials o reaccions psicològiques o fills, degenera a nul·litat, el buit s'apodera de les vides que no en saben fer una sublimació religiosa o una actitud moral. L'absurd inflama les consciències cremades; devora els ressorts naturals. Desvariegen i el desvari no deu continuar.

Al moment que fracassa la vida social i la unitat humana, quin sentit té la defensa d'uns privilegis sobre el patrimoni nacional? Els milions de moneda, una bandera, un flet, una cultura... així que la unitat humana que els donava escalf i valor internacional fa fallida, queden soterrats en el passat. Prové la mort sense descendència. ¿Es tal avort que es vol provocar contra una gravidesa, tot prometences? Els pobles que es desagren en lluites internes, que desintegren de la comunitat econòmica, de la col·lectivitat política i de la societat espiritual on deuen evolucionar, moren com ombres de la història. Restat un territori i una vegetació humana com a recipient social que els imperialismes audaciosos curullen amb els excrements de llurs vides nacionals.

Invasió i esclavatge és el destí dels pobles bords i dels homes incapaçs a ascendir a l'esperit Personal i a la llibertat també Personal. Quan falla el joc moral en la vida humana, les perspectives de l'esdevenidor comencen i acaben en l'abisme del no-res. Davant la gesta estèril covadora d'una deshumanització, els instints nacionalment virils han de rebel·lar-se. Contra una educació perversa i contra la decisió racionalment salvatge que destrueix per vessania, o que vol aterrir amb la crueltat per a desequilibrar el moviment ascensional del poble, cal desfermar l'instint de conservació i de defensa; cal retornar a les deus naturals. Perquè és en la vida instintiva on trobem les mostres de la profunditat personal. El sentit comú es despulla d'enganyis, i la prestació espontània en bé de l'espècie i de la vida social, ressorgeixen.

L'instint primari es defensa de la

Marca registrada

COLMADO CANADELL

Sols és llegítim el que porta el precinte amb el seu escut.

COMPTE AMB LES IMITACIONS.

VINS SELECTES

Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU

Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrodona

DIPÓSIT EXCLUSIU:

destrucció. En les hores de perill màxim, quan la vida es juga a cara-i-creu, trobareu matisos que van del terror al sacrifici; de l'excés inconscient a l'acte de jerarquia espiritual, però no registrareu el sadisme reflexiu d'anihil·lar. Tal actitud és inqualificable, perquè és una monstruositat humana i un perill social.

En el terratrèmol de Messina l'any 1908, Ferrari reporta que 300 obrers que foren sorpresos a l'entrada del treball van quedar tan aterrits que en passar llista el director, ni un contestà perquè no es recordaven del nom. El mateix pànic de la població civil revelà el fons de sociabilitat dels seus individus. Mentre uns fugien en camisa de dormir, altres, es passaren dos dies sencers al sopluig de l'àmpit d'una finestra dels pisos més alts. Una noietta desenterrada de les runes, cinc dies després, la seva primera reacció fou córrer sense control fins a llençar-se a la mar. Gent ben jutjada per l'honradesa en el procedir es lluiraren a actes criminals i salvatges.

Només els esperits superiors forjats per un instint pur o per una cultura humana, triomfaren de la crisi i de la follia. Uns, amb altruisme generós, posaren de relleu llurs instints socials de germandat i de proïsme, altres, la fe cega en la conservació de la raça. Centenars de mares foren trobades mortes amb llur fill als braços. Redossats a la sina; elles havien protegit la vida del fill amb la curvatura d'espina i genolls. Un embà caigut o una viga les havia occit, però el plor de la vida no s'interrompia. Mortes en defensa de l'espècie contra unes convulsions físiques! Quin exemple pels que amb maldat destrueixen, sota el principi de preservar-nos d'errors ideals! Saber morir per defensar unes flors encara no fruitades.

Si en els moments de terror còsmic els instints humans reaccionen amb tal noblesa i sacrifici generós, en non: de

què els odís premeditats escometrin i destrueixen els germens de l'esdevenidor? Pregonen una missió! Quin és aquest deliri suïcida de voler estroncar la vida perquè pren rumbos nous? Facetes incontrastables? Del crim es diuen amor? D'amor ferm a la pàtria a la vida, i la defensa de la tradició en són mostra el gest de les mares sacrificades en holocaust filial, però no pas la lluita fratricida i de defeció nacional. Prova palesa.

No solament els instints socials fallen, sinó el sentit i la comprensió responsable d'aquell instint primari d'amor a la terra mare, principi i fi de tota continuïtat en la història nacional.

PLANES-MUNDET

Dr. F Font Miralles
Censultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrició
RAIGS X
Avinguda Alvarez de Castro, 9, primer xamfrà Plaça Hospital
Consulta: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6
Telèfon, 351

DELS ESCRITS PUBLICATS A L'AUTONOMISTA EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS

SUBSCRIVIU-VOS A

L'AUTONOMISTA

CAPITULO CXXIV

LO QUE SUCEDIO EN EL CONVENTO

Ya sabemos que doña Inés no era una mujer vulgar, y por consiguiente no podía entregarse al dolor, dejándose dominar como los espíritus débiles; pero oesto no quiere decir que no sufriese mucho.

Estaba privada de ver a su amante, lo cual era inmensa desgracia, y no solamente no lo veía, sino que ni siquiera sabía en qué situación se encontraba.

Posible era que el noble mancebo hubiera sucumbido, pues sus ruines y cobardes enemigos no se detenían ante ninguna consideración para satisfacer su anhelo de venganza.

Mil planes había trazado la bellísima joven para ponerse en comunicación con su amante; pero ninguno pudo llevarlo a cabo, porque encontró inconvenientes insuperables.

¿Qué algos y qué tristes eran los días que pasaba en su encierro!

No tenía más consuelo ni más goce que el de la desesperación, es decir mortificar a la anciana superiora, contrariándola en cuanto le era posible.

Doña Inés cumplía sus deberes religioso oyendo misa los días de precepto; pero se resistió abiertamente a ir al coro con la comunidad, y tuvieron que dejarla, porque no podían emplear la violencia.

Los primeros días comió en compañía de las demás religiosas; pero habló sin cesar y de asuntos mundanos, sin que le importasen las advertencias de la ilustre anciana, y aunque nada realmente malo decía, sus conversaciones llegaron a ser consideradas como un escándalo que podía producir las más graves consecuencias en los espíritus inmaculados de aquellas esposas de Jesucristo.

La superiora determinó que su sobrina comiese sola en su celda; pero el diablo, que no puede hacer más que diabluras, inspiró a las reverendas virgenes, y a éstas les pareció muy agradable la conversación con doña Inés.

Muchas precauciones tuvo que adoptar la anciana para evitar frecuente comunicación entre su sobrina y las religiosas.

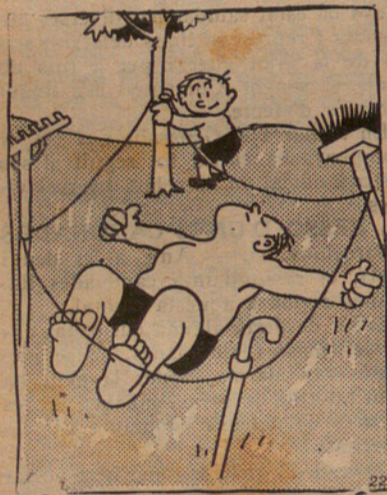
Lo peor del caso fué que la joven, sin miramiento alguno, con una desvergüenza inconcebible, aseguraba que no solamente estaba en comunicación con su amante, sino que lo veía.

Fué preciso creer que la hija de don Diego tenía pacto con Satanás, o que cuanto decía eran delirios propios del que está espiritado.

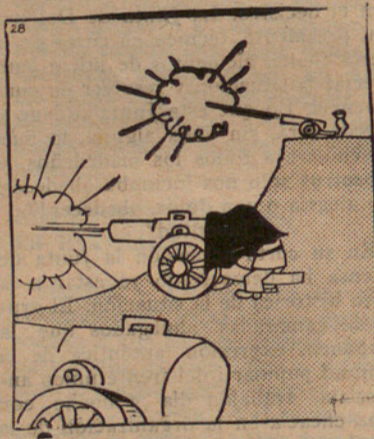
El caso era grave. La abadesa concluyó por consultar con el capellán del convento.

El buen sacerdote, que tenía más de religiosa que talento y que instrucción, declaró sin vacilar que el espíritu de las tinieblas se había posesionado de doña Inés, y que era cosa de necesidad

DIBUIXOS DE "L'AUTONOMISTA"

Durant la migdiada del boxador del pes pesat.

El fotògraf d'instantànies com a recluta

—Quina vaca més bonica que tens.
—Bah... Segurament hauràs dit el mateix a totes les altres noies.

FULLETO DE L'AUTONOMISTA

Núm. 266

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

—Me mataría —murmuró el criminal.

—Registradlo —dijo el alcalde.

Encontraron los corchetes el dinero y las joyas.

—Bien se había prevenido.

—Sí, tenía meditado este último golpe.

La escena había terminado.

No podía prolongarse aquella situación.

El alcalde mandó que codo con codo atasen al criminal y que lo llevaran a la cárcel, comunicándole en un calabozo.

Luego dispuso que fuesen en busca del escribano.

Estas órdenes fueron cumplidas prontamente.

La conciencia de Jacinto podía estar tranquila, puesto que había hecho cuanto le era posible hacer, y no fué suya la culpa si en poder de la justicia había caído aquel hombre.

Poco a poco fué recobrando la calma el mancebo hasta donde era posible que la recobrase.

Los corchetes se llevaron al criminal, que ninguna resistencia opuso, ni siquiera pronunció una palabra.

Fué e lescribano, y mientras escribía lo que le dictaba el alcalde, Jacinto salió al inmediato aposento, llamando a doctor y a don Juan.

Comprendía bien la situación; pero necesitaba más explicaciones.

Sarmiento se las dió con su calma inalterable y luego le dijo:

—Ahora es de absoluta necesidad que recobréis el sosiego. Vuestra situación cambia, sons rico, porque vuestro tío murió y a vos debe pasar el mayrazgo con todos sus bienes; pero esto no es bastante, pues queda el tesoro que está en poder del padre Melchor. Además tenéis que ocuparos de doña Inés, y aun habéis de luchar mucho, porque don Diego pondrá dificultades sin fin para negaros la mano de su hija.

—Deseo saber si Tomás se encuentra fuera de peligro.

—Ha podido declarar; pero su estado es más grave que nunca.

—¿Creéis que morirá?

—Ahora puedo asegurarlo; pero su vida no os importa, y más debéis fijar la atención en el señor Mateo.

—En la mujer a quien amo.

—Ya sabéis dónde se encuentra, y como otra cosa no tenéis que hacer...

—Mañana mismo empezaré a trabajar para ponerme en comunicación con ella.

—Eso es lo que os conviene.

—Cuando don Diego sepa que ese hombre no es mi tío...

—Dirá que deben castigarlo; pero siempre os odiará, porque os habéis burlado de él.

—De manera que mi situación...

—Todavía es muy difícil.

—Lucharé.

Mientras así hablaban terminó el alcalde, y como no creía que en aquellos momentos no debía ocuparse más que del cumplimiento de sus deberes, se despidió de Jacinto, del doctor y de don Juan y salió de la casa con el escribano y los corchetes.

Los tres amigos no se separaron aquella noche.

¿Conseguiría el mancebo realizar su dicha?

Era muy dudoso.

¿Y cómo se encontraba doña Inés?

Debemos ir al convento, porque allí también se preparaban escenas de muchísimo interés.

En cuanto a don Diego de Sandoval, lo veremos oportunamente y sabremos entonces lo que pensaba en vista del cambio de situación.